

Nejprve sestoupíme po krátkých schodech dolů a zamíříme přes lávku nad Leskovským potokem, který protéká parkem v délce asi tří kilometrů. Kousek za mostkem je první důvod k malé zastávce: mohutný, rozložitý dub, který nese jméno básníka Johanna Wolfganga Goetha, návštěvníka parku.

Stáří stromu je odhadováno až na tisíc let, jeho obvod je větší než devět metrů. Široko daleko byste větší a starší strom nenašli.

Jen o kousek dál dojdeme k takzvanému prvnímu Bártíkovu jezeru, které po obou stranách „střeží“ další dva mohutné duby. Je jim podle odhadu až pět set let. Podobné starých dubů je po celém parku několik.

Pak už narazíme na první skutečně lidskou stavbu, šestibokou Voliéru. Zde se turistické cesty dělí, my ovšem pokračujeme po delší, červené trase. Vede nás kolem pamětní desky, která nese jména některých významných návštěvníků tohoto parku (kupříkladu císaře Františka Josefa), přes velkou louku až k Panově templu.

Cesta pak směřuje podél vodních kaskád a rybníčku s poetickým názvem Snílek do strmého kopce ke Glorietu. Je to altánovitá stavba, odkud je krásný výhled na Velký rybník

a tuto část parku. Pěšina definitivně opouští louku a směřuje do lesa, výšlap do neustálého kopce končí u již zmiňovaného dvacet šest metrů vysokého Obelisku.

Světlo a stín

Monumentální Obelisk je nejvzdálenějším místem v parku. Abychom nabrali dalších sil na cestu nazpátek, můžeme si odpočinout na některé z laviček.

Cesta nás teď povede do horní části parku. Projdeme po úzké pěšině lesem a staneme na okraji pětihektarové Velké louky. Na jejím konci je dominantní stavba pseudogotické rozhledny, která byla původně stavěna jako památník se sochou generála Schwarzenberga, vítěze nad Napoleonem v bitvě u Lipska.

zenberga, vítěze nad Napoleonem v bitvě u Lipska.

Nahoru sice vedou točité schody, avšak kvůli špatnému stavu památky je schodiště uzavřeno. Je to určitě škoda, rozhledna stojí na nejvyšším místě parku a při dobrém počasí je z ní vidět až na Klínovec, nejvyšší horu Krušných hor.

Od rozhledny sejdem lesem k Čínskému pavilónu, kde se napojíme na cestu zvanou Mílovka. Je to asi kilometr dlouhá, poměrně široká cesta. Pokud bychom se po ní vydali vlevo, vrátíme se k Obelisku. Vpravo směřuje nazpátek k zámku.

Jenže my si uděláme ještě jednu krátkou odbočku, červená značka nás zavede ke Goethovu pavilónu. Nakoukneme →

FOTO: PETRA ŠUSTOVÁ

UBYTOVÁNÍ

Hotel Slunce (Masarykovo náměstí 32, Podbořany, tel.: 415 212 296)

Hotel Národní dům (Nádražní 261, Podbořany, tel.: 415 211 660-3)

Hotel Růže Masarykovo náměstí 33, Podbořany, tel.: 415 214 481)

Hotel U hada (náměstí Svobody 155, Žatec, tel.: 397 711 000, e-mail: recepce@uhada-zatec.cz)

penzión Mini hotel V zahradě (Lva Tolstého 871, Žatec, tel.: 415 712 611)

Hotel Apollo (Obránců míru 314, Žatec, tel.: 415 710 779, 606 847 666)

Ubytovna TJ Sever Žatec (Plzeňská 2787, Žatec, tel.: 415 726 110)

TIP NA VÝLET

Asi 5 km jihovýchodně od Krásného Dvora leží **Podbořany**. Značná část oblasti byla osídlena již od nejstaršího období pravěku. Na vrchu Rubín vzniká tehdy pevnůstka střežící případné napadení Žatce. Na počátku 9. století se v okolí pevnosti začaly budovat podhradní domy a vznikat sídliště Pod horou. Tak líčí Václav Hájek z Libočan vznik Podhořan, dnes Podbořan. Kolem roku 1108 se staly majetkem benediktinského opatství v Postoloprtech. Roku 1426 přešly do držení šlechtice Buriány z Gutštejna. Z mnoha požárů byl nejhorší ten v roce 1590. Ze 77 tehdejších domů lehlo popelem 62. Radnice pochází z roku 1751. Z dalších památek: kostel sv. Petra a Pavla z 18. století na Bílém kopci, pseudorománský evangelický kostel Božího spasitele z počátku 20. století či Hlubanská středověká vodní tvrz.

Česká republika

Magazín IN spolupracuje
s agenturou
Czechtourism